

ת"פ 24875/08/13 - מדינת ישראל נגד א ק

בית משפט השלום בראשון לציון

19 ינואר 2016

ת"פ 24875-08-13 מדינת ישראל נ' ק

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשמת
א ק

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד סיון צדיק

הנאשמת וב"כ עו"ד גל וולף

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הואיל ואני מקבל הסדר הטיעון שהוצג לפני היום, וככל שמדובר בהסדר טיעון "סגור", הרי אין צורך ללכת אחר המתווה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין. אני מקבל, כאמור, את הסדר הטיעון בהיותו סביר וראוי בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשמת:

3 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא תעבור הנאשמת עבירה מן העבירות בהן הורשעה.

קנס בסך 300 ₪ או שבוע מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 1.3.16.

כאן המקום להתייחס לשני מרכיבים עונשיים אליהם כיוונו הצדדים. ראשית, באשר לשל"צ. אכן במסגרת

עמוד 1

הסדר הטיעון הסכימו הצדדים לשל"צ בהיקף 350 שעות. שירות המבחן לאחר שבחן כל הנסיבות הרלוונטיות לענין ובסופו של תסקיר הגיע למסקנה שתוכנית של"צ בהיקף של 350 שעות איננה הולמת ומתאימה את נסיבותיה המיוחדות של הנאשמת. שירות המבחן המליץ על של"צ בהיקף של 150 שעות.

הצדדים הציגו הסדר טיעון. כדרכי, אני מקבל הסדרי טיעון באופן עקרוני. אני הולך אחר הלכת בית המשפט העליון בענין ערעור פלילי 1958/98 פלוני נגד מדינת ישראל. יחד עם זאת, ידוע הוא שבית המשפט איננו כפוף וכבול להסדרי טיעון. יתירה מזו, אני סבור כי קביעת היקף של"צ כמו גם קביעת עצם השל"צ הוא על פי שיקול דעת מקצועי של שירות המבחן. ברור הוא שתסקיר שירות המבחן מבחינה משפטית הוא חוות דעת ובית המשפט מוסמך לקבל חוות הדעת או לדחות אותה. עולה מן המקובץ כי שני שאלות נפרדות ומקבילות לפני. השאלה האחת היא קבלת הסדרי טיעון והשאלה האחרת היא קבלת חוות דעת של שירות המבחן.

עיינתי עיין היטב בנסיבותיה האישיות של הנאשמת. אני סבור כי שירות המבחן כדרכו ערך תסקיר מקצועי מקיף ומעמיק. תוך כך אני סבור שיש לקבל המלצת שירות המבחן.

באשר לפיצוי הפקחית בתיק פלילי 60507-10-13. על פי עובדות כתב האישום בהן הודתה הנאשמת משלא קיבלה הנאשמת תשובות משביעות רצון מהפקחית דחפה הנאשמת את הפקחית סלם עם שתי ידיה. בהמשך בעטה הנאשמת בפקחית וקיללה אותה. כתוצאה ממעשים אלה נגרמו לפקחית סלם שריטה בלחי ימין ונפיחות.

מבלי להקל ראש בעבירות האלימות כלפי הפקחית וגם כשאני מעיין בתצלום שהוגש במהלך הטיעונים לעונש להצביע על הנזק שנגרם לפקחית. הרי שבשיקולים הרלוונטים לעניין במקרה זה לא מצאתי לחייב הנאשמת בפיצוי.

וידגש, אין זאת דווקא משום מעשה האלימות כלפי הפקחית אלא בעיקר שיקול של עצם המעשה, ונסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שפורט לעיל.

אשר על כן אינני מחייב הנאשמת בפיצוי.

אני סוטה מהסדר הטיעון באופן שאני מחייב את הנאשמת לבצע שרות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 150 שעות על פי תוכנית שהוכנה עבורה על ידי שרות המבחן.

הסברתי לנאשמת בלשון פשוטה משמעות השל"צ, הנאשמת הבינה והסכימה.

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ו, 19/01/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה